

Iso Masihning Vahiyi — Sakkizinchi raqam

Bir xalqning tugʻilishi

Jeff Pippenger

2023-10-31

Boshida Yarim tun faryodi xabari tergov hukmining ochilishida yakun topgan edi, va Yarim tun faryodi xabari ijro hukmining ochilishida yakun topadi. Islomning uchinchi voy-holi Yakshanba qonunining qabul qilinishi uchun Amerika Qoʻshma Shtatlari ustiga hukmni keltiradi, va u Izabel bilan — Tirning zinosh ayoli bilan — zino qilgan oʻn shoh tomonidan ifodalangan fuqaroviy taʼqib etuvchi hokimiyat bosimi ostida oʻzlarining Yakshanba qonunini qabul qilganlari uchun butun dunyo ustiga keladigan davomli va tobora kuchayib boruvchi hukmni ifodalaydi.

“Diniy erkinlik yurti boʻlgan Amerika vijdonni majburlashda va odamlarni soxta shanbani hurmat qilishga majbur etishda Papalik bilan birlashar ekan, yer yuzidagi har bir mamlakatning xalqlari uning namunasiga ergashishga yetaklanadilar.” Testimonies, 6-jild, 18.

Buyuk kurashdagi yakshanba qonuni uchun jang shunda toʻla avj oladi. Shunda Shayton Masih qiyofasiga kirib namoyon boʻladi.

“Papalik institutini Xudoning qonunini buzgan holda majburan joriy etuvchi farmon orqali xalqimiz oʻzini solihlikdan butunlay uzib qoʻyadi. Protestantizm qoʻlini jarlik osha choʻzib, Rim hokimiyatining qoʻlini tutganida, tubsizlik uzra qoʻl uzatib, Spiritizm bilan qoʻl berib koʻrishganida, ushbu uch tomonlama ittifoq taʼsiri ostida mamlakatimiz protestant va respublika boshqaruvi sifatidagi oʻz Konstitutsiyasining har bir tamoyilini rad etib, papalikning yolgʻonlari va aldanishlarini yoyish uchun sharoit yaratganida, shunda biz Shaytonning ajoyib faoliyati boshlanishi uchun vaqt kelganini va oxir yaqin ekanini bilishimiz mumkin.” Guvohliklar, 5-jild, 451.

Milliy murtadlik ortidan milliy halokat keladi.

“Amerika Qoʻshma Shtatlari xalqi marhamat topgan xalq boʻlib kelgan; ammo ular diniy erkinlikni cheklaganlarida, protestantizmni tark etganlarida va papachilikni qoʻllab-quvvatlaganlarida, ularning aybi meʼyori toʻlib boʻladi va ‘milliy murtadlik’ osmon kitoblarida qayd etiladi. Bu murtadlikning natijasi milliy halokat boʻladi.” Review and Herald, May 2, 1893.

Nodon Laodikiyalik Adventistlar papalik hokimiyati bilan qoʻl biriktiradilar va qulatiladilar, Masihning hali ham Bobil ichida boʻlgan boshqa suruvi esa papalikning qoʻlidan qutulib qoladi.

U ulugʻvor yurtga ham kiradi, va koʻp mamlakatlar yiqitiladi; ammo uning qoʻlidan mana bular qutulib qoladi: Edom, Moʻab va Ammon farzandlarining boshliqlari. Doniyor 11:41.

Yakshanba qonunining qabul qilinishi tufayli yettinchi karnay hukm-vayni keltirar ekan, Islom toʻsatdan Amerika Qoʻshma Shtatlariga zarba beradi.

Va men qaradim va osmonning o'rtasidan uchib ketayotgan bir farishtani ko'rdim hamda eshitdim; u baland ovoz bilan shunday der edi: "Yer yuzida yashovchilarning holiga voy, voy, voy bo'lsin, hali sado berishi kerak bo'lgan uch farishtaning karnay ovozlari sababli!" Vahiy 8:13.

Vahiy kitobining o'n birinchi bobida ikki guvohni ifodalovchi bayroq, so'ng Yuhanno tomonidan Vahiy kitobining o'n ikkinchi bobida quyoshga burkangan ayol sifatida tasvirlanadi va bashoratli ravishda ibtido hamda intiho ramziyati bilan ifodalanadi.

Va osmonda buyuk bir alomat ko'rindi: quyoshga burkangan bir ayol, oyoqlari ostida oy, boshida esa o'n ikki yulduzdan toj bor edi. U homilador bo'lib, tug'ish azobida qiynalgan holda faryod qilardi. Va osmonda yana boshqa bir alomat ko'rindi; va mana, yetti boshi va o'n shoxi bor, boshlarida esa yetti toj bo'lgan ulkan qizil ajdarho paydo bo'ldi. Uning dumi osmondagi yulduzlarning uchdan bir qismini sudrab olib, ularni yerga uloqtirdi; va ajdarho tug'ishga hozir bo'lgan ayolning oldida turdi, toki u tug'ishi bilan bolasini yutib yuborsin. Va ayol barcha xalqlarni temir tayoq bilan boshqaradigan bir o'g'il farzandni tug'di; va uning bolasi Xudoning huzuriga, Uning taxtiga olib ketildi. Vahiy 12:1–5.

U oy ustida turibdi va quyoshga burkangan. Oy quyoshning aksidir, shuning uchun u payg'ambarlik ma'nosida quyoshni ifodalaydi. Uning tojidagi o'n ikki yulduz qadimgi Isroilning boshidagi o'n ikki qabilani anglatadi; ular esa qadimgi Isroilning oxiridagi o'n ikki shogirdning timsolidir. Qadimgi Isroilning oxiridagi o'n ikki shogird bo'lgan o'n ikki yulduz, zamonaviy Isroilning boshidagi o'n ikki havoriy hamdir. Shuning uchun ular zamonaviy Isroilning oxiridagi, shogirdlar va havoriylar bo'lgan bir yuz qirq to'rt ming kishining timsolidir. Tarixning shunday boshida — shogirdlar qadimgi Isroilning yakunini, havoriylar esa zamonaviy Isroilning boshlanishini ifodalagan paytda — jamoat bo'lgan ayol Masihga homilador edi. U O'zining o'limi va tirilishidan so'ng Xudoning huzuriga olib ketiladigan "erkak farzand"dir.

Demak, ayol, shuningdek, o'lim vodiysidan tiriltirilgach osmonga ko'tariladigan bir yuz qirq to'rt ming kishining tug'ilishini ham timsol qiladi. Ular osmonda bo'lganlaridan so'ng, u yana boshqa bir bolani tug'ar edi; bu bola Yakshanba qonuni paytida Bobildan chiqib keladigan boshqa suruvni ifodalaydi.

U tug'masdan oldin tug'di; dardi kelmasdan oldin o'g'il farzandni dunyoga keltirdi. Bunday narsani kim eshitgan? Bunday hodisalarni kim ko'rgan? Yer bir kunda farzand ko'radimi? Yoki bir xalq bir lahzada tug'iladimi? Ammo Sion tug'ish dardini tortishi bilanoq o'z farzandlarini dunyoga keltirdi. Men tug'dirishga olib kelib, tug'dirmay qo'yarmidim? — deydi Egamiz. Men tug'diradigan qilib, bachadonni yopib qo'yarmidim? — deydi Xudoying. Ishayo 66:7–9.

Yer hayvoni hukmronligi davrida bir xalq birdaniga tug'iladi. O'sha xalq bir yuz qirq to'rt ming kishidir, chunki ular Masihning fe'l-atvorini mukammal aks ettiradiganlardir. Ular "erkak bola" Iso orqali timsollanganlardir. Ular Ishayoning ayoli to'lg'oqqa tushishidan oldin tug'iladigan "erkak bolasi"dir. Tubsiz chohdan chiqqan hayvon tomonidan o'ldirilganlarida dunyo xursand bo'lgan o'lik quruq suyaklar Quddusda taskin topadilar, va shundan so'ng ular "erkak bola"ni

dunyoga keltiradigan ayol bilan birga shodlanadilar. Ular ayol to‘lg‘oqqa tushishidan oldin dunyoga keltiriladilar, so‘ngra u to‘lg‘oqqa tushib, “uning” boshqa “farzandlari”ni dunyoga keltiradi; o‘shanda g‘ayriyahudiylar uchinchi farishtaning xabariga oqib kelayotgan daryo kabi javob beradilar, chunki bu xabar mamlakat bo‘ylab toshqin to‘lqini singari yoyiladi. Ular buyuk bir inqiroz ichida tug‘iladilar, bu esa uning to‘lg‘og‘ini ifodalaydi. Vahiy kitobining o‘n ikkinchi bobidagi ayol, mohiyatan, egizak farzand ko‘radi. Birinchi tug‘ilganlar bir yuz qirq to‘rt ming kishidir; ular ilk hosil sifatida tanib olinadi, g‘ayriyahudiylar esa yozgi o‘rim hosilining buyuk yig‘im-terimi sifatida.

Quddus bilan shodlaninglar va uni sevuvchi barchangiz u bilan birga quvoninglar; u uchun aza tutuvchi barchangiz u bilan birga katta sevinch ila shodlaninglar. Toki uning taskin ko‘ksilaridan emib to‘yinursizlar; toki uning ulug‘vorligining mo‘l-ko‘lligidan emib lazzatlanursizlar. Zero Egamiz shunday demoqda: Mana, Men unga tinchlikni daryo kabi, xalqlarning ulug‘vorligini esa toshib oqadigan irmoq kabi yoyaman; shunda sizlar emursizlar, uning yonlarida ko‘tarib yurilursizlar va tizzalarida erkalatilursizlar. Onasi taskin bergan kishiga o‘xshab, Men ham sizlarga taskin beraman; va sizlar Quddusda taskin topursizlar. Buni ko‘rganingizda yuragingiz shod bo‘lur, suyaklaringiz maysadek yashnab ketar; Egamizning qo‘li O‘z qullariga ayon bo‘lur, Uning g‘azabi esa dushmanlariga zohir bo‘lur. Ishayo 66:10–14.

Quddus uchun “motam tutadiganlar” — uning ichida sodir etilgan jirkanchliklar uchun oh tortib, faryod qiladigan va muhrlanganlardir; va ular yakshanba qonunidan oldin muhrlanadilar. Biz hozir “jamoat uchun yakunlovchi ish” davridamiz; bu bir yuz qirq to‘rt ming kishining muhrlanishining so‘nggi lahzalaridir.

“Xudoning haqiqiy xalqi, qalbida Rabbiyning ishining ruhi va jonlarning najotini tutganlar, gunohni har doim uning asl, gunohkor tabiatida ko‘radilar. Ular Xudoning xalqini osonlik bilan o‘rab oladigan gunohlarga nisbatan doimo sodiq va ochiqchasiga muomala qilish tomonida bo‘ladilar. Ayniqsa jamoat uchun bo‘lgan yakuniy ishda, Xudoning taxti oldida nuqsonsiz turishi kerak bo‘lgan bir yuz qirq to‘rt mingning muhrlanish vaqtida, ular Xudoning nomini da‘vo qiluvchi xalqining nohaqliklarini eng chuqur his etadilar. Bu haqiqat payg‘ambarning oxirgi ish haqidagi tasviri orqali, har birining qo‘lida qirg‘in quroli bo‘lgan kishilar timsolida kuchli tarzda bayon etilgan. Ularning orasida bir kishi zig‘ir matodan kiyim kiygan, yonida kotibning siyohdoni bor edi. ‘Va Rabbiy unga dedi: Shaharning o‘rtasidan, Quddusning o‘rtasidan o‘tib, uning o‘rtasida qilinayotgan barcha jirkanch ishlar uchun oh tortib, faryod qilayotgan kishilarning peshonalariga belgi qo‘y’. Testimonies, 3-jild, 266.”

“Xo‘rsinib, faryod qilayotganlar” halokat qurollari bilan cherkov ichidan o‘tadigan, Quddus timsolida tasvirlangan jamoat uzra yuborilgan vayron qiluvchi farishtalardan oldin muhrlanadilar.

Amr shudir: “Shahar ichidan, Quddus ichidan o‘tib, uning ichida qilinayotgan barcha jirkanch ishlar uchun oh tortib, faryod qilayotgan odamlarning peshonalariga belgi qo‘y.” Ana shu oh tortib, faryod qilayotganlar hayot so‘zlarini e‘lon qilib kelayotgan edilar; ular tanbeh bergan, maslahat qilgan va yolvorib da‘vat etgan edilar. Xudoni behurmat qilgan ayrimlar tavba qildilar va Uning huzurida yuraklarini kamtar qildilar. Ammo Egamizning ulug‘vorligi

Isroildan ketgan edi; ko‘pchilik hanuz dinning tashqi shakllarini davom ettirayotgan bo‘lsa-da, Uning qudrati va huzuri yo‘q edi.

“Uning g‘azabi hukmlar orqali namoyon bo‘ladigan vaqtda, Masihning bu kamtarin, fidoyi izdoshlarini dunyoning qolgan qismidan ularning qalb iztirobi ajratib turadi; bu iztirob nolalar va yig‘i-sig‘i, tanbehlar va ogohlantirishlarda ifodalanadi. Boshqalar mavjud yovuzlik ustini yopishga va hamma yoqda keng tarqalgan buyuk qabihlikni oqlashga urinayotgan bir paytda, Xudoning sha‘ni uchun g‘ayratga va jonlarga muhabbatga ega bo‘lganlar hech kimning iltifotini qozonish uchun sukut saqlamaydilar. Ularning solih qalblari adolatsizlarning nopok ishlari va buzuvchi so‘zlashuvlaridan kun sayin azob chekadi. Ular gunohning shiddat bilan oqib kelayotgan toshqinini to‘xtatishga oqib qoladilar, shu bois qayg‘u va vahima bilan to‘ladilar. Ular katta nurga ega bo‘lganlarning aynan o‘z uylarida dinning xor etilayotganini ko‘rib, Xudo oldida aza tutadilar. Ular jamoat ichida deyarli har turdagi mag‘rurlik, tamagirlik, xudbinlik va aldov borligi sababli nola qiladilar va jonlarini ezadilar. Tanbehga undovchi Xudoning Ruhi oyoq osti qilinadi, shaytonning xizmatkorlari esa zafar qiladilar. Xudoning sha‘ni toptaladi, haqiqat esa kuchsiz va ta’sirsiz qilib qo‘yiladi.”

“Ўзларининг рухий таназулидан қайғурмайдиган ва бошқаларнинг гуноҳлари учун мотам тутмайдиган тоифа Худонинг муҳрисиз қолдирилади. Раббимиз Ўз хабарчиларига, қўлларида қирғин қуроллари бўлган одамларга, шундай амр қилади: «Унинг ортидан шаҳар бўйлаб юринглар ва ўлдириглар: кўзингиз аямасин, раҳм ҳам қилманглар; қарияларни ҳам, йигитларни ҳам, қизларни ҳам, ёш болаларни ҳам, аёлларни ҳам бутунлай қириб ташланглар; лекин белгиси бор бирон кишига яқинлашманглар; ва Менинг муқаддас масканимдан бошланглар». Шунда улар уй олдида турган қариялардан бошладилар.

“Bu yerda biz cherkov — Rabbiyning muqaddas maskani — Xudoning g‘azabi zarbasini birinchi bo‘lib his qilganini ko‘ramiz. Qadimgi oqsoqollar, Xudo ularga buyuk nur bergan va xalqning ruhiy manfaatlarini posbonlari sifatida turgan o‘sha kishilar, o‘zlariga ishonib topshirilgan omonatga xiyonat qildilar. Ular shunday nuqtayi nazarni egalladilar: avvalgi kunlardagidek mo‘jizalar va Xudo qudratining yaqqol namoyon bo‘lishini kutishimiz shart emas. Zamonlar o‘zgargan. Bu so‘zlar ularning imonsizligini mustahkamlaydi, va ular aytadilar: Rabbiy na yaxshilik qiladi, na yomonlik. U O‘z xalqini hukm bilan yo‘qlash uchun haddan tashqari rahmdildir. Shunday qilib, “Tinchlik va xavfsizlik” — endi hech qachon Xudo xalqiga ularning gunohlarini va Yoqub xonadoniga ularning ma’siyatlarini ko‘rsatish uchun ovozini karnay kabi ko‘tarmaydigan kishilarning nidosidir. Hurmaydigan bu soqov itlar haqoratlangan Xudoning adolatli qasosini his qiladiganlarning o‘zidir. Erkaklar, qizlar va kichik bolalar — barchasi birga halok bo‘ladilar.” Guvohliklar, 5-jild, 210, 211.

Ishayo qirqinchi bob ikki karra ifodalash ramziyligidan foydalanish bilan boshlanadi; bu esa Bobilning qulashi haqidagi xabar bilan birlashadigan ikkinchi xabar bo‘lgan Yarim tun nidosi xabarining payg‘ambarlik belgisi hisoblanadi. Bobilning qulashi payg‘ambarlik tarzida ifodalanganda ikki karra qilib aytiladi. Bu ibora shunday: “Bobil quladi, quladi.”

Shundan so‘ng yana bir farishta ergashib kelib, dedi: Zinosining g‘azabi sharobidan barcha xalqlarga ichirgan buyuk shahar — Bobil qulagan, qulagandir. Vahiy 14:8.

Muqaddas Kitobda tom ma'nodagi Bobilning ikki qulash hodisasi bor, va ruhiy Bobilning ham Muqaddas Kitobda ikki qulash hodisasi bor. Ular birgalikda Bobilning qulashi haqidagi bashoratli xususiyatlarni aniqlab beradigan to'rtta tarixiy guvohlikni ifodalaydi.

U baland ovoz bilan qudratli tarzda nido qilib dedi: "Buyuk Bobil quladi, quladi va jinlarning maskaniga, har bir nopok ruhning panohiga hamda har bir nopok va jirkanch qushning qafasiga aylandi". Vahiy 18:2.

So'zma-so'z Bobil Nimrod zamonida Bobil sifatida quladi, va so'zma-so'z Bobil Belshazzar zamonida ham quladi. Ruhiy Bobil 1798-yilda quladi, va uning yakuniy qulashi Muqaddas Yozuvlarda qayta-qayta tasvirlangan. Shu sababli, Bobilning qulashi haqidagi xabar ikki karra bo'lishning bashoratli ramziyligini o'z ichiga oladi. Bobilning qulashi bilan birga ikki karra bo'lish mavjud, ammo ikki karra bo'lish hodisasi uchun yana boshqa ikki asosiy bashoratli sabab ham bor.

Ikkinchi sabab shuki, u xabar sifatida ikkinchi bir xabar qo'shilgan xabarni ifodalaydi. U ikki xabarni ifodalaydi. Ikkinchi farishtaning xabarining ma'nosi va tuzilishi bilan bog'liq boshqa muhim haqiqatlar ham bor, biroq biz faqat shuni qayd etmoqdamizki, qirqinchi bobda boshlanadigan Ishayoning yakuniy bashoratli rivoyati, Masih samoviy muqaddasxonada turgan paytida O'z xalqiga berishni va'da qilgan Tasalli Beruvchining timsolini ikkilantirish bilan boshlanadi.

"Tasalli beringlar, xalqimga tasalli beringlar, — deydi Xudoyingiz. Quddusga ko'nglini ko'taradigan so'zlarni aytinglar va unga nido qilinglar: uning kurash vaqti tugadi, gunohi kechirildi; chunki u barcha gunohlari uchun Egamizning qo'lidan ikki hissa oldi". Ishayo 40:1, 2.

Muqaddas Kitobda Masihning tabiatidagi Alfa va Omega unsuriga Ishayo kitobining qirqinchi bobidan kitobning oxirigacha bo'lgan qismchalik aniqroq to'xtaladigan boshqa biror parcha yo'q. Alfa va Omega sifatida Masih bu parchaga O'z ismining imzosini — Alfa va Omegani — qo'yadi, chunki Ishayoning oxiriga yetganingizda, u yana Yupatuvchiga murojaat qiladi; zero Masih Kalomdir, va U ibtido hamda intihodir.

Egamiz shunday deydi: Osmon Mening taxtimdir, yer esa oyog'im tagidagi kursidir; Menga quradigan uy qani? Va Mening orom oladigan joyim qani? Chunki bularning barchasini Mening qo'lim yaratdi, va bularning hammasi shunday vujudga keldi, deydi Egamiz. Lekin Men mana shunday kishiga nazar solaman: kamtar va ruhi ezilgan, so'zimdanditraydigan kishiga. Ho'kiz so'yuvchi go'yo odam o'ldirgandek; qo'zi qurbonlik qiluvchi go'yo itning bo'ynini uzgandek; hadya keltiruvchi go'yo cho'chqa qonini keltirgandek; xushbo'y tutatqi tutatuvchi go'yo butga baraka bergandekdir. Ha, ular o'z yo'llarini tanladilar, va ularning joni o'z jirkanchliklaridan lazzat topadi. Men ham ularning aldanishlarini tanlayman, va qo'rqqan narsalarini boshlariga keltiraman; chunki Men chaqirganimda, hech kim javob bermadi; Men gapirganimda, ular quloq solmadilar; balki ko'z o'ngimda yomonlik qildilar va Men xush ko'rmagan narsani tanladilar. Ishayo 66:1–4.

Savol shundan iboratki, Xudoning xalqi U uchun qanday uyni qurdi? Ular Butrusning ruhiy uyini qurdilarmi yoki Shaytonning sinagogasinimi? Xudo O'zi qurgan uy "kambag'al va ruhi tavba

qiluvchi” bo‘lganlardan hamda Uning “kalomidan titraydigan”lardan tarkib topganini bildiradi. U O‘z kalomidan titraydiganlarni, o‘z yo‘lini tanlab, nopok qurbonliklar keltiradigan boshqa bir toifa bilan qarama-qarshi qo‘yadi. Nopok qurbonliklar keltirayotgan o‘sha toifadagilar yahudiylar kabi shuni topadilarki, ularning uyi o‘zlariga vayrona holida qoldiriladi.

Barcha payg‘ambarlar dunyoning oxiri haqida so‘zlaydi, va bu Uning Kalomi oldida titraydigan donolar bilan Xudoga jirkanchliklarni, ya‘ni jonlari huzur topadigan jirkanchliklarni keltirayotgan ahmoqlar o‘rtasidagi farqning bir tasviridir. Shu sababli, Xudo ahmoq Laodikiya bokira qizlari uchun adashishlarni tanlaydi; bu esa havoriy Pavlus “yolg‘on”ni qabul qilganlik oqibatida yuzaga kelishini ta‘kidlagan adashishdir.

“Yolg‘on” Adventizm tarixida muayyan bir ramzdir va u 1863-yilda quruvchilar tomonidan qabul qilindi hamda Advent tarixining butun davomida uning ustiga qurib borildi. U soxta bir poydevor hosil qilgan yolg‘on edi va ular o‘sha yerda qalbaki, soxta bir ma‘badni qad ko‘tartira boshladilar. Haqiqiy ma‘badni qalbakilashtirishga qaratilgan ularning ishi “oxirgi kunlar”gacha davom etadi. Ishayo oltmish oltinchi bobning kontekstini dono va nodon bokiralar ajralishi doirasiga joylashtiradi. Ishayo Masih 2020-yil 18-iyuldagi hafsalasi pir bo‘lishdan uch yarim ramziy kun o‘tib Taskin beruvchini yuborishga va‘da qilganida, Ishayo qirqinchi bobning birinchi oyatida belgilagan bashoratli tarixni aniqlab bermoqda.

Egamizning kalomidan titraydigan sizlar, Egamizning so‘zini tinglanglar: Mening nomim tufayli sizlardan nafratlangan, sizlarni haydab chiqargan birodarlaringiz: “Egamiz ulug‘lansin”, — dedilar; ammo U sizlarning shodligingiz uchun zohir bo‘ladi, ular esa uyatga qoladilar. Shahardan shovqin-suroning ovozi, ma‘baddan bir ovoz, O‘z dushmanlariga jazo qaytarayotgan Egamizning ovozi. Ishayo 66:5, 6.

1798-yildan 1844-yilgacha bo‘lgan davrda, Millerchilar harakatida, Rabbiiy ruhiy bir ma‘badni bunyod etdi; 1844-yilda Ahdning Xabarchisi sifatida U kutilmaganda o‘sha ma‘badga keldi. Rabbiiy bir yuz qirq to‘rt mingliklar harakatida ruhiy bir ma‘badni bunyod etadi, toki U kutilmaganda kelib, o‘sha ma‘bad bilan ahd tuzsin. Butrus o‘zining birinchi maktubining ikkinchi bobida o‘sha ma‘badni “ruhiy uy” deb ataydi. “Rabbiiyning so‘zini eshitadiganlar” — Yuhanno Vahiy kitobida “eshitadiganlar baxtlidir” deb aytganda nazarda tutgan kishilardir. Ular nishondir, chunki nishon “Isroilning quvg‘in qilinganlaridan” tashkil topadi. Ahmoq Laodikiyaliklar, Rabbiiy O‘z So‘zidan titraydigan Filadelfiyaliklarda O‘zini ulug‘laganida, uyatga qoladilar; Uning So‘zi esa “haqiqat”dir.

Donolar va nodonlar boshqa sinfdan ajratib qo‘yilayotgan davrda eshitiladigan uchta ovoz “shahar”dan, “ma‘bad”dan va “qasosni qaytaruvchi Rabbiiy”dan keladi. “Shahar”dan chiqqan birinchi “ovoz” — “shovqin-suron ovozi”dir, va bu “shovqin” to‘satdan keladigan Tasalli Beruvchining kelishidir.

Elliginchi kun to‘liq kelganda, ularning barchasi bir joyda bir dil bilan jam bo‘lgan edilar. Va birdan osmondan qattiq esayotgan kuchli shamolniki singari bir ovoz keldi va ular o‘tirgan butun uyni to‘ldirdi. Ularga olovga o‘xshash bo‘lingan tillar ko‘rindi va u har birining ustiga qo‘ndi. Havoriylar 2:1–3.

Havoriylar kitobining ikkinchi bobi, ikkinchi oyatida “sound” deb tarjima qilingan soʻz “shovqin” va “xabar-mishmish” maʼnolarini anglatadi. “Xabar-mishmish” esa bashoratdir. “Shahar”dan keladigan “ovoz” yoki “shovqin” “kuchli shamol” bilan ifodalangan. “Shahardan kelgan shovqin ovozi” — “Buyuk shahar koʻchasi”da oʻldirilgan quruq suyaklar vodiysiga Taskin beruvchining kelishini belgilovchi Islomning “xabar-mishmishi” yoki bashoriy xabaridir; u shahar “ruhan Sadoʻm va Misr deb ataladi, u yerda Rabbimiz ham xochga mixlangan edi.”

Ishayoning qirqinchi bobida “ahdning elchisi” uchun yoʻl tayyorlashi kerak boʻlgan “ovoz” undan qanday xabarni “jar solib aytishi” kerakligini soʻradi. Unga Islom xabarini “jar solib aytish” buyurildi. Havoriylar kitobida Butrusning ruhiy “uyi”ni toʻldirgan “sado” “shiddat bilan esgan qudratli shamol” edi; u Hizqiyolning oʻttiz yettinchi bobida Islomning toʻrt shamolidan kelgan edi.

Shahardan shovqin-suron ovozi, maʼbaddan bir ovoz, dushmanlariga qasos qaytarayotgan Egamizning ovozi. Ishayo 66:6.

Rabbimiz xochga mixlangan koʻchadan Boshlovchi Tasalli Beruvchi avval sahroda qichqirayotgan kishining “ovozi”ga xabarning nima boʻlishi kerakligini bildiradi. Soʻngra, 1798 yildan 1844 yilgacha boʻlgan dastlabki harakatda timsollangan tarzda barpo etilgan maʼbad boʻlgan qudratli lashkar bu nido-ni kuchaytiradi. Qudratli lashkar Islom haqidagi nido-ni eʼlon qilar ekan, ularning harakati uchinchi “ovoz”ni keltirib chiqaradi; bu ovoz Yakshanba qonunining qabul qilinishi sababli Amerika Qoʻshma Shtatlari ustidan chiqarilgan hukmda Xudoning ovozini aniqlab beradi. Aynan oʻsha yerda Rabbijazoy qaytarur. Uch ovoz yashirin yetti momaqaldiroq tarixining tuzilishi doirasida boshqariladi; bu esa Ajoyib Tilshunos tomonidan yaratilgan va “haqiqat” deb tarjima qilinadigan ibroniycha soʻzning boshi, oʻrtasi va oxiridagi harflarni ifodalaydi. Bunday narsani oʻylab topib boʻlmaydi!

Biz aniqlab kelayotgan bashoratli tarixga muvofiq, Ishayo shundan soʻng bir xalqning tugʻilishi haqida soʻz yuritadi.

U ogʻriq tortmasidan oldin tugʻdi; ogʻriqlari kelmasidan oldin bir oʻgʻil farzandni dunyoga keltirdi. Bunday narsani kim eshitgan? Bunday hodisalarni kim koʻrgan? Yer bir kunda farzand koʻradimi? Yoki bir xalq bir onda tugʻiladimi? Axir Sion ogʻriq tortishi bilanoq oʻz farzandlarini tugʻdi. Men tugʻish paytiga yetkazib, tugʻdirmay qoʻyarmidim? — deydi Egamiz. Men tugʻdirib, bachadonni yopib qoʻyarmidim? — deydi sening Xudoying. Ishayo 66:7–9.

Ayol toʻlgʻoqqa tushishidan oldin tugʻilgan xalq yaqinda koʻchada yotgan, oʻlik va quruq edi, holbuki butun dunyo uning holatidan quvonayotgan edi. Ammo ikki guvoh oyoqqa turganida, ularning oʻlimidan quvonib kelganlar qoʻrquvga tushdilar. Oʻlik, quruq, oʻldirilgan tanalar xalq sifatida oyoqqa turgach, Quddusni sevadiganlarning barchasi endi u bilan birga quvonadilar. Quddusni sevadiganlar nafaqat yuz qirq toʻrt minglik xalqni, balki oʻsha paytda Bobildan chaqirib olinadigan Xudoning boshqa podasini ham oʻz ichiga oladi. 2020-yil 18-iyuldagi umidsizlikdan boʻlgan tirilish Tasalli Beruvchining kelishi orqali amalga oshadi; u oʻlik, quruq “suyaklar”ni “maysadek yashnatadi.”

Quddus bilan birga shodlaninglar va uni sevuvchi barchangiz u bilan birga xursand boʻlinglar; u uchun motam tutuvchi barchangiz u bilan birga quvonch ila sevinglar. Toki sizlar uning

tasallilar ko'ksidan emib to'yinasizlar; toki uning ulug'vorligining mo'l-ko'lligidan emib, lazzatlanasizlar. Chunki Egamiz shunday deydi: Mana, Men unga tinchlikni daryo kabi, xalqlarning ulug'vorligini esa toshib oqadigan soy kabi yoyaman; shunda sizlar emursizlar, uning yonlarida ko'tarib yurilasizlar va tizzalarida erkalatilasizlar. Onasi tasalli bergan kishi kabi Men sizlarga tasalli beraman; va sizlar Quddusda tasalli topasizlar. Buni ko'rganingizda, yuragingiz shod bo'ladi, suyaklaringiz esa maysa kabi yashnaydi; Egamizning qo'li O'z qullariga ayon bo'ladi, Uning qahr-g'azabi esa dushmanlariga namoyon bo'ladi. Ishayo 66:10–14.

Alfa va Omega Ishayoning so'nggi rivoyatining yakunini aynan u boshida boshlangan joyga — Tasallibaxshning kelishining aniqlanishiga — qo'yadi. Va doimo bo'lgani kabi, Ilyos xabarini ifoda etadigan har bir xabar bilan birga, u Rabbiyning yerni la'nat bilan urishi kontekstida joylashtiriladi.

Chunki, mana, Egamiz olov bilan keladi, va Uning aravalari dovul kabi keladi, g'azabini qahr bilan, tanbehini esa olov alangasi bilan ijro etish uchun. Zero Egamiz olov bilan va O'z qilichi bilan barcha jonzot bilan hukm qiladi; va Egamiz tomonidan o'ldirilganlar ko'p bo'ladi. O'zlarini muqaddas qiladiganlar va bog'larda o'rtadagi bir daraxt ortida o'zlarini poklaydiganlar, cho'chqa go'shtini, jirkanch narsani va sichqonni yeydiganlar, barchasi birgalikda yo'q qilinadi, deydi Egamiz. Chunki Men ularning ishlarini ham, fikrlarini ham bilaman: shunday vaqt keladiki, Men barcha xalqlarni va tillarni yig'aman; va ular kelib, Mening ulug'vorligimni ko'radilar. Ishayo 66:15–18.

“Bog'”ning “o'rtasida” joylashgan yaxshilik va yomonlikni bilish “daraxti” ortida turgan nodon Laodikiya Adventistlari o'zlarini poklanayotgan va tozalanayotgan deb da'vo qiladilar, holbuki ular aslida Bobilning nopok ta'limotlarini yeb, Odam Ato va Momo Havo qilganidek, voz kechirishni haddan tashqari sevib qolgan gunohlari tufayli yashirinadilar. Ular boshqa barcha xalqlar bilan birga yo'q qilinadilar. Ular “belgi” bo'ladigan donolarga qarama-qarshi qo'yilgan. “Belgi” — bu “bayroq”dir, u esa Shabbatni ifodalaydi; Shabbat esa xalqini haqiqatan muqaddas qiladigan Egamiz Xudoyingning belgisidir.

Shuning uchun Isroil o'g'illari Shabbatni saqlasinlar, uni nasllari davomida abadiy ahd sifatida rioya qilsinlar. U Men bilan Isroil o'g'illari o'rtasida to'abad bir alomatdir; chunki Egamiz olti kunda osmonu yerni yaratdi, yettinchi kunda esa orom oldi va huzur topdi. Chiqish 31:16, 17.

Donolar e'tiqod niqobi ortiga yashirinmaydilar; ular buyuk kurashning so'nggi manzaralarida Xudoning ulug'vorligini namoyon etib, bayroq singari yuksaltiriladilar. Uning ulug'vorligi Uning fe'l-atvoridir, va ular dunyoga ifoda etayotgan Uning fe'l-atvorining unsuri “Haqiqat” deb ifodalangan Alfa va Omega, ibtido va intihodir, avvalgi va oxirgidir.

Va Men ularning orasida bir alomat qo'yaman va ulardan qutulib qolganlarni xalqlar orasiga — Tarshishga, Pulga va kamon tortuvchi Ludga, Tubalga va Yovonga, Mening shuhratimni eshitmagan va ulug'vorligimni ko'rmagan uzoq orollarga yuboraman; ular esa xalqlar orasida Mening ulug'vorligimni e'lon qiladilar. Va ular barcha birodarlaringizni Egamizga nazr sifatida barcha xalqlar orasidan otlarda, aravalarda, taxtiravonlarda, xachirlarda va chaqqon ulovlarda Mening muqaddas tog'im Quddusga olib keladilar, — deydi Egamiz, — xuddi Isroil

o'g'illari Egamizning uyiga pok idishda nazr olib kelganlaridek. Va Men ulardan ham ruhoniylar va levilar uchun olaman, — deydi Egamiz. Zero Men yaratadigan yangi osmonlar va yangi yer huzurimda qanday sobit qolsa, — deydi Egamiz, — sizning zurriyotingiz va nomingiz ham shunday sobit qoladi. Va shunday bo'ladiki, bir yangi oydan boshqasigacha va bir shanbadan boshqasigacha, barcha bashar huzurimga sajda qilish uchun keladi, — deydi Egamiz. Va ular tashqariga chiqib, Menga qarshi gunoh qilgan odamlarning jasadlariga qaraydilar; chunki ularning qurti o'lmaydi, olovi ham o'chmaydi; va ular barcha bashar uchun jirkanch bo'lib qoladilar. Ishayo 66:16–24.

Ishayo kitobining yakuniy bashoratli rivoyati 2023-yil iyul oyida Tasallibaxshning kelishi bilan boshlanadi, va rivoyat aynan boshlangan joyida yakun topadi. U sinov muddati yopilishidan sal oldin muhrdan yechiladigan yetti momaqaldiraqning yashirin tarixida namoyon bo'ladi. U boshidagi Millerchilar harakati tarixining takrorlanishini oxiridagi yuz qirq to'rt minglik harakat tarixi bilan aynanlashtiradi. U Ilyos xabari bilan birga keladigan la'nat xabarini, Islomning xalqlarni g'azablantiruvchi bashoratli faoliyati xabari sifatida ifodalaydi; bu faoliyatni Rabbiy yakshanba qonuni sababli hukmni avval Amerika Qo'shma Shtatlari ustiga, so'ng esa xuddi shu isyon uchun butun dunyo ustiga keltirishda qo'llaydi.

Ishayo kitobining so'nggi rivoyati haqidagi mulohazalarimizni keyingi maqolada davom ettiramiz.